

OSNOVNI SUD U GNJILANU

PKR 56/13

05. decembar 2013.

Objavljene presude mogu biti nepravosnažne i predmet žalbe u skladu sa važećim zakonom.

U ime naroda

Osnovni sud u Gnjilanu, u pretresnom veću sastavljenom od:

Sudije EULEX-a Anne Adamske – Gallant, kao predsednika veća,

Sudije Behara Ymerija i sudije Hasana Sadikua kao članova veća,

i sudskog zapisničara Cristine Sengl, u krivičnom predmetu protiv:

1. A. K., kosovski Albanac,
2. I. P., kosovski Albanac,
3. B. S., kosovski Albanac,
4. H. M., kosovski Albanac,

optuženih po optužnici Specijalnog tužilaštva Republike Kosovo (PPS br.91/11), od 13. aprila 2012, podnete sudu 23. aprila 2012, za sledeće:

Da su od neutvrđenog datuma pa do 09.09.2011, u saizvršilaštvu jedni sa drugima i licem po imenu D. P., državljaninom Republike Srbije, delujući kao organizovana i strukturirana kriminalna grupa, krijumčarili migrante– državljane Republike Kosovo koji su bili zainteresovani da ilegalno napuste Kosovo; okrivljeni A. K. i H. M. su pronašli migranta S. Xh. a okrivljeni H. M. je pronašao dvojicu prijatelja Xh. i još jednog prijatelja, zatim su poslali te migrante u zemlje zapadne Evrope, preko teritorije Republike Srbije, preko osumnjičenog D. P.; dana 09.09.2011 okrivljeni I. P. je pronašao trojicu migranata, Sh. G., F. Sh. i S. L, nakon što se o tome dogovorio sa A. K.; i nakon što su im oni platili najmanje 1.600 evra po osobi, oni su ove migrante odveli u G. kod A. K., koji ih je, prema dogovoru, odveo do okrivljenog B. S. koji ih je zatim tu trojicu migranata odveo u selo S. kako bi ih predao licu iz Srbije koje bi ih dalje poslalo za Francusku; međutim, dok su bili na putu, okrivljenog B. S. i trojicu migranata, Sh. G., F. Sh. i S. L. zaustavila je policija i oni su odvedeni u policijsku stanicu, gde su navedene radnje kvalifikovane kao sledeća krivična dela:

Organizovani kriminal, u suprotnosti sa članom 274. stav u vezi člana 23. Krivičnog zakona Kosova,
Krijumčarenje migranata, u suprotnosti sa članom 138. stav 6. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Kosova,
nakon ročišta glavnog pretresa otvorenih za javnost održanih 10. septembra, 21. i 22. oktobra, 03. i 04. decembra 2013. u prisustvu:

- tužioca STRK Besima Kelmendija,
- oštećenog F. Sh., prisutnog dana 21. oktobra 2013,
- optuženog A. K. i njegovog branioca M. M.,
- optuženog I. P. i njegovog branioca H. J.,
- optuženog B. S. i njegovog branioca E. Q.,
- optuženog H. M. i njegovog branioca H. L.

nakon većanja i glasanja održanog 05. decembra 2013, shodno članu 471. stav 1. Zakona o krivičnom postupku (u daljem tekstu ZKP), dana 05. decembra 2013. javno donosi sledeću:

PRESUDU

I. A. K., I. P. i B. S. su krivi zato jer su:

dana 09. septembra 2011, na teritoriji Republike Kosovo, postupajući u saizvršilaštvu jedni sa drugima, s namerom sticanja materijalne koristi za sebe, pokušali da prokrijumčare S. L., Sh. G. i F. Sh., državljane Republike Kosovo, koji nemaju stalno prebivalište a nisu ni državljani Republike Srbije, niti država šengenskog prostora, sa teritorije Republike Kosovo na teritoriju Republike Srbije, tako što su im organizovali prevoz u Republiku Srbiju za cenu od 600 evra, odakle je trebalo da uđu u šengenski prostor bez ispunjavanja neophodnih uslova za legalan ulazak na to područje a zatim bi isti bili prebačeni na teritoriju Republike Austrije, do čega nije došlo zato jer su S. L., Sh. G. i F. Sh. zaustavljeni od strane Kosovske policije pre prelaska granice između Republike Kosovo i Republike Srbije, čime su počinili krivično delo pokušaja krijumčarenja migranata, iz člana 170. stav 1. KZRK i člana 28. stav 1. i 2. Krivičnog zakona Republike Kosovo od 20. aprila 2012. (KZRK) i člana 31. KZRK,

stoga

se A. K. shodno članu 170. stav 1. i članu 28. stav 3. KZRK osuđuje za ovo krivično delo na 2 (dve) godine zatvora i kaznu u iznosu od 2 000 (dve hiljade) evra;

- I. P. se shodno članu 170. stav 1., članu 28. stav 3. i članu 76. stav 1. podstav 4. KZRK osuđuje za ovo krivično delo na 1 (jednu) godinu i 6 (šest) meseci zatvora i kaznu u iznosu od 200 (dve stotine) evra;
- B. S. se shodno članu 170. stav 1. i članu 28. stav 3, članu 75. stav 1. podstav 1. i članu 76. stav 1. podstav 4. KZRK osuđuje za ovo krivično delo na 1 (jednu) godinu i 6 (šest) meseci zatvora i novčanu kaznu u iznosu od 500 (pet stotina) evra a shodno članu 51. stav 2 i članu 52. stav 2. KZRK, kazna zatvora izrečena B. S. neće biti izvršena ukoliko on ne počinu drugo krivično delo tokom trajanja perioda provere od 3 (tri) godine;
- II. shodno članu 46. stav 2. KZRK vremenski rok tokom kojeg optuženi A. K., I. P. i B. S. mogu da plate kazne utvrđen je na 3 (tri) meseca;
- III. shodno članu 97. stav 1. KZRK
- optuženi A. K. je dužan da plati 300 evra kao iznos novca koji odgovara stečenoj materijalnoj dobiti;
 - materijalna dobit od 295 evra uzeta dana 09. septembra 2009. od optuženog B. S. biće konfiskovana;
 - optuženi A. K. je dužan da plati 5 evra kao iznos koji odgovara stečenoj materijalnoj dobiti;
- IV. optuženi A. K., I. P., B. S. i H. M. se ovim oslobađaju optužbi da su počinili delo krijumčarenja migranata S. Xh. i okrivljenog H. M. dvojice prijatelja Xh. i još jednog prijatelja, kako je opisano u dispozitivu optužnice, član 138. stav 6. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Kosova, zato jer nije dokazano da su oni počinilo delo za koje su bili optuženi;
- V. optuženi H. M. se ovim oslobađa optužbi da je počinio delo krijumčarenja migranata S. L., Sh. G. i F. Sh. opisano u dispozitivu optužnice, član 138. stav 6. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Kosova, zato jer nije dokazano da je počinio delo za koje se tereti;
- VI. optuženi A. K., I. P., B. S. i H. M. se ovim oslobađaju optužbi da su počinili delo organizovanog kriminala, prema članu 274. stav 2. u vezi sa članom 23. Krivičnog zakona Kosova (KZRK), zato jer nisu uzeli aktivnog učešća u kriminalnim ili drugim aktivnostima organizovane kriminalne grupe, znajući da bi njihovo učešće doprinelo izvršenju teških zločina organizovane kriminalne grupe;
- VII. shodno članu 83. stav 1. KZRK periodi lišenja slobode okrivljenog biće uračunati u kaznu zatvora koja mu je izrečena, tačnije od 05. decembra 2011. do 05. marta 2012. i od 08. jula 2013. do 05. decembra 2013;
- VIII. shodno članu 451. stav 4. ZKPK, troškove krivičnog postupka delimično će snositi optuženi i to:
- A. K. paušalan iznos od 50 (pedeset) evra,

I. P. paušalan iznos od 50 (pedeset) evra,

B. S. paušalan iznos od 50 (pedeset) evra

- IX. troškovi krivičnog postupka u pogledu oslobađajuće presude biće plaćeni iz budžetskih sredstava;
- X. preostali troškovi krivičnog postupka biće plaćeni iz budžetskih sredstava.

OBRAZLOŽENJE

Istorijat postupka

Optužnica

- 1) Dana 23. aprila 2012. javni tužilac STRK podigao je pred Osnovnim sudom u Gnjilanu optužnicu PPS br. 91/11 protiv optuženih A. K., I. P., B. S. i H. M. za krivično delo organizovanog kriminala, u suprotnosti sa članom 274. stav 2. u vezi sa članom 23. PKZ, i za krivično delo krijumčarenja migranata, u suprotnosti sa članom 138. stav 6. u vezi sa stavom 1. Privremenog krivičnog zakona (u nastavku PKZ).
- 2) Pošto se optuženi A. K. nalazio u bekstvu od 23. oktobra 2012. njegov će predmet biti odvojen od predmeta preostale trojice okrivljenih. Protiv njega je izdata međunarodna poternica.
- 3) Dana 05. decembra 2012. sudija za potvrđivanje optužnice Okružnog suda u Gnjilanu potvrdio je gorepomenutu optužnicu protiv optuženih I. P., B. S. i H. M. Rešenjem KA br. 68/12. Tokom trajanja ročišta o potvrđivanju optužnice oni su se izjasnili da nisu krivi. Glavni pretres protiv njih pokrenut je 06. juna 2013. Optuženi su zadržali svoj stav u pogledu optužbi i izjasnili se da nisu krivi.
- 4) Dana 7. jula 2013, sud je primio informaciju da okrivljeni A. K. hoće da se preda tako da je glavni pretres odložen do daljnjeg.
- 5) Dana 08. jula 2013. optuženi A. K. se pojavio pred sudom. Tada je zakazano prvo ročište u njegovom predmetu i ono je održano 17. jula 2013. Tokom ovog ročišta optuženi se izjasnio krivim po svakoj od tačaka optužnice. Predsednik veća nije bio uveren da su ispunjeni uslovi iz člana 248. stav 1. ZKP. tj. da sporazum o priznanju krivice nije potkrepljen činjenicama predmeta iz optužnice, ni materijalom predloženim od strane državnog tužioca u dopuni optužnice a koji je okrivljeni prihvatio, kao niti bilo kojim drugim dokazima (član 248 (1.2) ZKP). Stoga je doneto rešenje kojim se sporazum o priznavanju krivice ne prihvata a predsednik veća je nastavio sa prvim ročištem kao da sporazum o priznavanju krivice nije sačinjen.
- 6) Odbrana optuženog A. K. nije podnela prigovor na dokaze i nije tražila odbacivanje optužnice. Predmet protiv njega je pripojen predmetu protiv optuženih I. P., B. S. i H. M. (Rešenjem od 20. avgusta 2013). Zbog toga je bilo potrebno započeti glavni pretres ispočetka sa svom četvoricom optuženih.
- 7) Glavni pretres protiv četvorice optuženih započeo je 10. septembra 2013. Optuženi H. M. i I. P. izjasnili su se da nisu krivi, optuženi B. S. izjasnio se krivim za krivično delo krijumčarenja migranata, a A. K. se

izjasnio krivim po svakoj od tačkaka optužnice. Sud je zaključio da nisu ispunjeni uslovi iz člana 148. stav 1. ZKP te stoga nije prihvaćen sporazum A. K. o priznanju krivice.

Važeće materijalno i proceduralno pravo

- 8) Pošto je tokom trajanja krivičnog postupka protiv optuženog došlo do značajnih izmena u pogledu materijalnog i proceduralnog prava, neophodno je napraviti opšti pregled važećeg zakona kao preliminarne pitanja pre nego što pređemo na meritum predmeta.
- 9) U skladu sa članom 3 (1) Krivičnog zakona (u nastavku KZRK), Zakon 04/L- 082 iz 2012 (koji je stupio na snagu 1. januara 2013) zakon koji je bio na snazi u vreme izvršenja krivičnog dela biće primenjen prema počinitelju. U slučaju promene zakona koji se primenjuje u odnosu na dati slučaj pre donošenja pravosnažne odluke, primenjivaće se zakon koji je najpovoljniji po počinioca, što je predviđeno stavom 2. navedene odredbe.
- 10) Optuženi se terete za krivična dela krijumčarenja migranata i organizovanog kriminala. Prvo delo je po Privremenom krivičnom Zakonu (u nastavku PKZ) bilo kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od dve do dvanaest godina (član 138. (1) PKZ) dok KZRK za ovo delo predviđa novčanu kaznu i kaznu zatvora od dve do deset godina član 170. (1) KZRK). Prethodni kao i sadašnji zakon predviđaju iste kazne za krivično delo organizovanog kriminala. Stoga, u skladu sa članom 3. (1) KZRK primenjuje se novi zakon kao povoljniji po počinioca.
- 11) Stupanjem na snagu novog Zakona o krivičnom postupku ("ZKP"), Zakon 04/L-123 iz 2012. na snazi od 1. januara 2013, proceduralno pravo je radikalno izmenjeno. Dok je prema Privremenom UNMIK zakonu o krivičnom postupku iz 2004 (PZKP) postupak bio više orijentisan ka kontinentalnom pravu, novi zakon uvodi više kontradiktorne postupke. Što se tiče ovog predmeta, suštinska pitanja u vezi važećeg zakona tiču se toga da li se u postupcima pred sudom (optužnica i faza izjašnjenja o krivici, glavni pretres i faza pravnog leka) upravljati prema ZKP-u ili ZKPK-u. Takođe je ključno odrediti koje odredbe sud treba primeniti pri oceni prihvatljivosti dokaza do kojih se došlo tokom istrage koja je sprovedena u skladu sa prethodnim zakonom. Kako bismo odgovorili na ova pitanja neophodno je navesti prelazne odredbe sadržane u Glavi XXXVIII ZKP.

1. Član 541. ZKP glasi:

2. 1. Krivične procedure za koje je podignuta optužnica ali nije potvrđena pre stupanja na snagu ovog zakonika, neće se potvrđivati prema odredbama Zakonika koji je bio na snazi u vreme podizanja optužnice, ali će se procesirati prema odredbama ovog zakonika .

3. 2. Krivične procedure za koje je potvrđivana optužnica pravosnažnom presudom, pre stupanja na snagu ovog zakonika i procedure za koju je podignut predlog optužnice će se okončati na osnovu odredaba ovog zakonika.

12) U ovom predmetu optužnica je podneta 23. aprila 2012, u vreme kada je ZKPK i dalje bio u primeni. Optužnica je potvrđena u pogledu optuženih I. P., H. M. i B. S. i ova odluka je postala pravosnažna pre nego što je novi Zakon o krivičnom postupku stupio na snagu. Stoga, pošto su ispunjeni zakonski uslovi iz člana 541. (2) ZKP, predmet je pred sudom obrađen na osnovu odredaba novog zakona.

13) U pogledu predmeta optuženog A. K. koji je odvojen pre potvrđivanja optužnice, primenjivaće se odredba člana 541. (1) ZKP. Stoga, nije potrebno održavanje ročišta za potvrđivanje optužnice pošto je ova faza postupka eliminisana po novom zakonu. Umesto toga, sprovedeno je prvo saslušanje u skladu sa članom 26. i 240. *et seq.* ZKP.

14) Uzimajući u obzir gorepomenuto, sudija za prethodni postupak smatra da postupke pred sudom u ovom predmetu treba voditi u skladu sa odredbama ZKP, dok prilikom ocene prihvatljivosti dokaza prikupljenih tokom istrage treba primeniti stari zakon¹. Treba naglasiti da tužilac, tokom istrage koja je sprovedena prema prošlom zakonu, nije mogao da očekuje da će zakon biti podvrgnut znatnim izmenama i nije mogao da predvidi različite propise koji se moraju primeniti na dokaze koje treba izneti.

Nadležnost suda i sastav veća:

15) U skladu sa članom 11 (1) *Zakona o sudovima (Zakon br. 03/L-199)* Osnovni sud je nadležan da sudi u prvom stepenu u svim sudovima, osim ako zakonom nije drugačije propisano.

16) Krivična dela, prema optužnici, su počinjena u gradu Gnjilanu koji se nalazi na teritoriji Osnovnog suda Gnjilane. Stoga, u skladu sa članom 29 (1) ZKP, ovaj sud ima teritorijalnu nadležnost da odlučuje u ovom predmetu.

¹ Vidi takođe *Osnovni sud Mitrovica, optužnica, rešenje i rešenje o produženju pritvora, P 14/13, 12.04.13*

17) Stranke nisu imale primedbe na sastav pretresnog veća.

Glavni pretres

- 18) Kao što je već pomenuto, glavni pretres je prvobitno započet protiv trojice optuženih: I. P., H. M. i B. S. Nakon donošenja rešenja o spajanju predmeta A. K., sa glavnim pretresom se počelo ispočetka protiv četvorice optuženih.
- 19) Glavni pretres je bio otvoren za javnost i održan je 10. septembra, 21. i 22. oktobra, 03. i 04. decembra 2013. u prisustvu tužioca STRK Besima Kelmendija, oštećene strane F. Sh. (prisutnog dana 21. oktobra 2013), optuženog A. K. i njegovog branioca M. M., optuženog I. P. i njegovog branioca H. J., optuženog B. S. i njegovog branioca E. Q. i optuženog H. M. i njegovog branioca H. L..
- 20) Oštećeni Sh. G. i S. L. bili su blagovremeno obavješteni o datumima suđenja. Oni se nisu pojavili pred sudom pošto žive u inostranstvu, što su informacije koje su dobijene iz policije.
- 21) U skladu sa zakonom, međunarodni prevodioci su prevodili sudski postupak, kao i svu dokumentaciju bitnu za suđenje, sa engleskog na albanski i obrnuto.

Zahtev za proširenje optužnice

- 22) Dana 3. novembra 2013. okrivljeni A. K. je izjavio, *inter alia*, da ga je H. M. skrivao dok se nalazio u bekstvu od organa vlasti. U pogledu ove izjave tužilac je zatražio od suda da proširi optužnicu i prema H. M. sa neodređenim optužbama. Potonji je odlučio da se brani ćutanjem nakon što je od suda i svog branioca dobio uputstva da ima pravo da ništa ne izjavi ako bi time samog sebe okrivio.
- 23) Dana 4. novembra 2013. sud je odlučio da odbije zahtev tužioca za proširenje optužnice dodatnim optužbama protiv H. M. Ovu situaciju reguliše član 351. ZKPK koji glasi:

1. Ako optuženo lice na glavnom pretresu tokom saslušanja učini krivično delo ili ako se u toku glavnog pretresa otkrije ranije učinjeno krivično delo optuženog lica, pretresno veće će po optužnici državnog tužioca, koja može biti i usmeno iznesena, proširiti glavni pretres i na to delo.

2. U takvom slučaju, sud će prekinuti glavni pretres i obezbediti dovoljno vremena za pripremanje odbrane, a nakon saslušanja strana može odlučiti da za delo iz stava 1. ovog člana optuženom licu posebno sudi.

3. Ako je za presuđenje dela iz stava 1. ovog člana nadležno drugo odeljenje pri osnovnom sudu, veće će nakon saslušanja stranaka odlučiti da li će ustupiti i predmet po kome se vodi glavni pretres nadležnom višem sudu za presuđivanje.

24) Sud konstatuje da je iskaz okrivljenog A. K. u kome tvrdi da su gu skrivali u kući okrivljenog H. M. jedva dovoljan za osnovanu sumnju. Nema drugih dokaza u spisima predmeta koji ukazuju na to da je okrivljeni H. M. krio A. K. dok je bio na slobodi. Tužilac je spomenuo da će pozvati svedoke koji bi svedočili o tome ali nije dao objašnjenje sudu ko su ti svedoci ili okolnosti o kojima bi oni svedočili. Tužilac nije uzeo izjave u prethodnom postupku u vezi ovih mogućih svedoka. Pozivanje nekog da svedoči na sudu u svojstvu svedoka a da taj neko ne zna o čemu će pričati spada u čisto istražnu aktivnost. Nije na sudu da istražuje moguća krivična dela koja su možda počinjena jer bi to ozbiljno ugrozilo ulogu suda kao arbitra među jednakim stranama – tužilaštvom i odbranom.

25) Stoga se zahtev tužioca za proširenje optužnice odbija.

Činjenični nalazi i ocena iznetih dokaza

26) Optužbe iznete u optužnici obuhvataju dve situacije kada su optuženi navodno uzeli učešća u krijumčarenju migranata, delujući kao organizovana i strukturirana kriminalna grupa:

- Od neutvrđenog datuma do 09.09.2011 okrivljeni A. K. i H. M. su pronašli migranta S. Xh. a okrivljeni H. M. je pronašao dvojicu prijatelja Xh. i još jednog prijatelja, zatim su slali te migrante u zemlje zapadne Evrope preko teritorije Republike Srbije preko osumnjičenog D. P.;
- Dana 09.09.2011. okrivljeni I. P. pronašao je trojicu migranata, Sh. G., F. Sh. i S. L, nakon što se o tome dogovorio sa A. K.; i nakon što su im oni platili najmanje 1.600 evra po osobi, oni su ove migrante odveli u G. kod A. K., koji ih je, prema dogovoru, odveo do okrivljenog B. S. koji je zatim tu trojicu migranata odveo u selo S. kako bi ih predao licu iz Srbije koje bi ih dalje poslalo za Francusku; međutim, dok su bili na putu, okrivljenog B. S. i trojicu migranata, Sh. G., F. Sh. i S. L. zaustavila je policija i oni su odvedeni u policijsku stanicu.

27) Kada je u pitanju prva situacija, tužilac je tokom suđenja predstavio samo jedan dokaz koji dokazuje da se to dogodilo. U pitanju je iskaz optuženog A. K. koji je opisao situaciju kada se sreo sa H. M., D. P. i još dvojicom u restoranu. U pitanju je bio kratak razgovor tokom kojeg su lica (jedan od njih je navodno bio S. Xh.) izrazila interesovanje da napuste Kosovo. A. K. je samo čuo da je jedino S. Xh.

ostvario svoj plan i otišao u Francusku. (*iskaz A. K. od 3. decembra 2013, str. 17 – 19 i 22. decembra 2011, str. 8*).

28) Ne postoji nijedan drugi dokaz da je iko od optuženih bio uključen u organizovanje prelaska granice od strane ovih ljudi. Nije utvrđeno sa kim su H. M. i A. K. trebalo da se sastanu. Nije utvrđeno da li su ova lica (uključujući i S. Xh.) uopšte napustila Kosovo, i ako jesu – na koji način. Stoga, sud zaključuje da nema dokaza da je optuženi učestvovao u organizaciji oko napuštanja Kosovo od strane nekog od ovih lica.

Što se tiče druge situacije krijumčarenja migranata koja je obuhvaćena optužnicom, sud je utvrdio sledeće činjenice:

29) I. P. je radio kao vozač taksija. U leto 2009. on je od svog prijatelja R. M. čuo da je njegov prijatelj A. K. uključen u organizovanje ilegalnog prelaska granice Kosova u Srbiju i do država EU. Avgusta 2009, dok je P. čekao potencijalne putnike na taksi stajalištu u Peći, primetio je dvojicu muškaraca (kasnije se ispostavilo da su u pitanju F. Sh. i Sh. G.) koji su bili u potrazi za prilikom da ilegalnim putem dođu do Srbije taksijem. O tome su raspitivali kod svih vozača taksija koji su se našli na tom stajalištu. Takođe su prišli i I. P. koji im je rekao da poznaje osobu koja bi to mogla da im sredi. Zatim je pozvao svog prijatelja R. M. koji mu je dao broj telefona A. K. (*iskazi I. P. od 3. decembra 2013*).

30) I. P. je pozvao A. K. i predao telefon Sh. G. i F. Sh. koji su zatim obavili razgovor sa K. o mogućnostima da dođu do Srbije. Tu su se dogovorili. G. i Sh. su rekli I. P. da će doći sa još druga dva lica i da će ih on zatim sve prebaciti do Gnjilana gde će ih A. K. čekati. Pre 9. septembra 2011. oštećeni su se sreli sa I. P. nekoliko puta kako bi se dogovorili o putu za Gnjilane. (*iskazi I. P. od 3. decembra 2013. i A. K. od 3. decembra 2013*).

31) G. i Sh. su 8. septembra 2011. obavestili P. da će samo njih dvojica putovati za Srbiju. On je zatim pozvao A. K. i dogovoreno je da će on prebaciti tu dvojicu muškaraca u Gnjilane narednog jutra. Trebalo je da se oko 9.00 sati sretnu sa A. K. na ulazu u grad iz pravca Uroševca. P. se dogovorio sa njima da mu svako od njih da po 20 evra za vožnju od Peći do Gnjilana. (*iskazi Ibrahima P. od 3. decembra 2013*).

32) Dana 9. septembra 2011 Sh. G. i F. Sh. su se sastali sa I. P. u Peći oko 6 sati ujutro, a ovaj ih je zatim svojim taksi vozilom odveo do Gnjilana. Dok su se približavali Gnjilanu jedan od oštećenih je pozvao A. K. i sa njim dogovorio tačno mesto sastanka. Tamo su stigli oko 9 sati ujutru a I. P. je krenuo zajedno sa oštećenima do A. K. koji ih je čekao. Obavili su kratak razgovor o tome šta sledi a I. P. je hteo da

bude siguran da će sve proći kako treba pošto je on bio taj koji je organizovao kontakt između oštećenih i A. K.. (*iskaz F. Sh. od 21. oktobra 2011, iskaz I. P. od 3. decembra 2013*).

- 33) U međuvremenu je treći oštećeni– S. L. stigao na mesto sastanka. A. K. je rekao Sh. G., F. Sh. i S. L. da ga sačekaju u hotelu K. Tu su takođe razgovarali i o plaćanju i dogovorili se da svako od njih tog dana njemu daju po 200 evra. Ostatak (1400 evra po osobi) će isplatiti nakon što uspešno stignu do B., Austrija. Nakon što su postigli dogovor, A. K. ih je napustio a I. P. je odvezao G. i Sh. do hotela K; S. L. je takođe otišao tamo ali sam. P. je ostavio G. i Sh. na ulazu u hotel i odvezao se nazad za Peć. Oštećeni su ostali da sačekaju A. K. u restoranu hotela. (*iskaz F. Sh. od 21. oktobra 2011, iskazi I. P. i A. K. od 3. decembra 2013, iskaz S. L. od 22. decembra 2011, iskaz Sh. G. od 22. marta 2012*).
- 34) U međuvremenu, A. K. se odvezao do kuće B. S. kako bi ga pokupio. Trebala mu je njegova pomoć pri prevozu oštećenih do granice pošto nije to mogao sam da odradi zato jer je istog tog dana trebalo da se venča. (*iskaz A. K. od 3. decembra 2013, iskaz B. S. od 22. oktobra 2013*).
- 35) Otprilike 30 minuta nakon sastanka sa oštećenima na periferiji Gnjlana, A. K. je u autu Mercedes došao do Hotela K. sa svojim rođacima. On je oštećene povezo automobilom, a onda je vozio po gradu tražeći taksi (*iskaz A. K. od 3. decembra 2013. godine, izjava B. S. od 22. oktobra 2013. godine, izjava F. Sh. od 21. oktobra 2011. godine*).
- 36) A. K. je dobio ukupno 600 evra od oštećenih, od kojih je 300 evra zadržao za sebe, dok je ostatak dao B. S. (*iskaz A. K. od 3. decembra 2013. godine, zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta od 09.09.2011. godine, broj 2011-IE -436*).
- 37) Nakon nekog vremena, A. K. je pronašao taksi vozača Z. J. A. K. ga je pitao da li može da preveze 4 osobe do S. i vozač se složio da to učini za 10 evra. Pričali su jedan sa drugim preko prozora njihovih automobila dok su obojica sedeli unutra. Posle ovog kratkog razgovora, B. S, F. Sh, Sh. G. i S. L. su prešli iz Mercedesu u taksi (*iskaz Z. J. - 21. oktobar 2013. i 6. jun 2013. godine, iskaz B. S. od 22. oktobra 2013. godine, iskaz A. K. od 3. decembra 2013. godine, iskaz F. Sh. od 21. oktobra 2011. godine, iskaz S. L. od 22. decembra 2011. godine, iskaz Sh. G od 22. marta 2012. godine*).
- 38) B. S. je dobio od A. K. novac za plaćanje taksi usluge (10 evra) i dodatnih 45 evra za sebe kao naknadu za “opasnost”. Nakon dolaska u S. oštećene strane je trebalo da preuzme druga osoba koja je trebalo da im pomogne da ilegalno pređu granicu. Za ovu osobu S. je dobio od K. još 245 evra (*iskaz B. S. od 22. oktobra 2013. godine, iskaz A. K. od 3. decembra 2013. godine, zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta od 09. septembra 2011. godine, broj 2011-IE-436*).

- 39) Na putu do S. policija je zaustavila taksi vozio Z. J. Svi putnici (uključujući i vozača) su uhapšeni i odvedeni u policijsku stanicu. Tokom pretresa 292 evra je oduzeto od B. S. (*iskaz Z.J - 21. oktobra 2013. godine i 6. juna 2013. godine, iskaz B. S. od 22. oktobra 2013. godine, iskaz F. Sh. od 21. oktobra 2011. godine, iskaz S. L. od 22. decembra 2011. godine, iskaz Sh. G. od 22. marta 2012. godine, zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta od 09.09.2011. godine, broj 2011-IE-436*).
- 40) Nakon nekoliko dana, porodice F. Sh. i Sh. G. su stupile u kontakt sa I. P. i zahtevale od njega da vrati novac koji su mu platili za krijumčarenje. Da bi rešio ovaj problem, želeo je da im vrati polovinu tog novca (300 evra) jer se osećao odgovornim za gubitak (*iskaz I. P. od 3. decembra 2013*).
- 41) Prilikom procenjivanja kredibiliteta iskaza optuženih mora se naglasiti da u slučaju I. P. i B. S. postoji vidljiva tendencija da se umanju njihova uloga u datom događaju sa namerom da se isključi ili bar ograniči njihova krivična odgovornost. Sa druge strane, u odnosu na A. K, sud primećuje da je on pokazao naklonost da preuveličava svoj položaj i razmeru njegovih krivičnih radnji. Odlučio je da sarađuje sa tužilaštvom, što bi moglo uticati na njegove iskaze, jer pokušava da pruži što je više detalja moguće, a da nužno ne brine o njihovoj tačnosti i pouzdanosti. Mora se takođe primetiti da odbrana nije imala priliku da ospori iskaze dvoje oštećenih Sh. G. i S. L. Stoga, sud mora da bazira činjenične nalaze uglavnom na dokazima optuženih koji moraju biti temeljno ispitani.
- 42) H. M. je tokom čitavog postupka izjavljivao da on nema nikakve veze sa krijumčarenjem migranata i da nije učestvovao u bilo kakvim krivičnim radnjama. On je tvrdio da nije bio uključen u bilo koju organizovanu kriminalnu grupu (*iskaz od 22. oktobra 2013. godine*). Sud mora oceniti njegove iskaze kao verodostojne, jer tužilac nije izveo nijedan dokaz kojim bi potkrepio svoje tvrdnje da je optuženi M. učestvovao u krivičnim radnjama za koje se tereti. Kao što je već pomenuto, jedini dokaz protiv njega bio je veoma uopšteni iskaz A. K. koji nije potkrepljen drugim dokazom. Treba napomenuti da je tokom glavnog pretresa A. K. priznao da H. M. nije imao nikakve veze sa krijumčarenjem migranata dana 9. septembra 2011.
- 43) Sud smatra da su iskazi optuženih A. K., I. P. i B. S. verodostojni u obimu u kome su oni međusobno saglasni i gde su potkrepljeni drugim pouzdanim dokazima prikupljenim tokom postupka.
- 44) Analiza iskaza ove trojice okrivljenih dovodi do zaključka da je najtačnija i najistinitija verzija ona koju je svako od njih predočio prilikom ispitivanja na glavnom pretresu. Sva trojica optužena su detaljno prikazala događaje koji su se odvijali 9. septembra 2011. godine i one koji su direktno vodili ka njima. Verzije koje su oni predočili tokom suđenja su međusobne koherentne i dodatno su potkrepljene drugim dokazima prikupljenim tokom postupka.

- 45) Što se tiče iskaza I. P, sud nije poverovao u to da on nije bio upoznat u kakvim aktivnostima je učestvovao. Zapravo, ovo je samo njegova zasebna izjava koja ostaje u kontradikciji ne samo sa drugim dokazima koji su izvedeni tokom postupka, već i sa daljim prikazom događaja od strane samog optuženog. Od samog početka, znao je da oštećeni traže priliku da nezakonito napuste Kosovo, spojio ih je sa osobom koja je imala takve mogućnosti (A. K.), i nekoliko puta se sastao sa oštećenima da porazgovara sa njima o detaljima. Štaviše, 9. septembra 2011. ne samo da ih je doveo u Gnjilane, već je bio prisutan i tokom razgovora između njih i A. K. Kada je cela operacija propala zbog intervencije policije, osećao je odgovornost prema njima i želeo je da vrati deo novca. Da je delovao samo kao taksi vozač koga je slučajno odabrao oštećeni, on se ne bi tako mnogo angažovao u ovoj situaciji, i njegova uloga bi se svela samo na vožnju od Peći do Gnjilana.
- 46) Iskaze I. P. je potkrepio A. K koji je, tokom davanja iskaza pred sudom, potvrdio da je on bio taj koji je 9. septembra 2011. godine imao ključnu ulogu u organizovanju ilegalnog prelaska granice tri lica. K. je takođe priznao da mu je bilo plaćeno 600 evra, dok je ostatak trebalo da bude isplaćen nakon što stignu u Beč.
- 47) Pošto je sud utvrdio da su verodostojni iskazi optuženog I. P. i A. K. koji su dati tokom glavnog pretresa, iskaz svedoka F. Sh. je ocenjen kao delimično neistinit. Definitivno nije istina da se on slučajno susreo sa I. P. dana 9. septembra 2011. godine jer je sam optuženi priznao da je ranije bio u kontaktu sa oštećenim i da je on bio taj koji ih je spojio sa A. K.
- 48) Pored toga, nema dovoljno dokaza da je I. P. od oštećenih dobio još nešto osim iznosa od 20 evra po osobi koji je plaćen za vožnju od Peći do Gnjilana. Takav zaključak nije potkrepio svedok F. Sh. koji je pred sudom rekao da je on isplatio A. K. samo 200 evra, dok je ostatak trebalo da plati nakon što uspešno stignu u Beč. Na taj način je on povukao svoj iskaz dat pred tužilaštvom tokom istrage. A. K. je takođe bio konzistentan po ovom pitanju, jer je tokom celog postupka izjavljivao da je on jedini koji je primio novac za „uslugu“ krijumčarenja migranata.
- 49) Što se tiče ovog elementa, sud je takođe razmatrao svedočenja druga dva oštećena: Sh. G. i S. L. Nije bilo moguće direktno ispitati ih pred sudom pošto su obojica napustila Kosovo i njihovo trenutno prebivalište nije poznato. Stoga je sud iskoristio mogućnost predviđenu članom 338 stav 1 ZKP koji omogućava da se u takvim situacijama pročitaju prethodni iskazi svedoka. Ipak, oni moraju biti ocenjeni vrlo detaljno i ne mogu se koristiti kao direktni dokazi za utvrđivanje činjeničnih zaključaka. Ovi dokazi potkrepljuju zaključak da su oštećeni želeli da napuste Kosovo na nezakonit način i da su u

tu svrhu postupali uz pomoć I. P. i A. K. Oni su takođe potvrdili činjenicu da ih je policija uhapsila pre nego što su prešli granicu između Kosova i Srbije, zajedno sa taksistom Z. J. i optuženim B. S.

- 50) Svedočenje Sh. G. se ne može tretirati kao dokaz kako bi se zaključilo da je I. P. dobio 1000 evra od njega i F. Sh. Ovaj iskaz ostaje u suprotnosti sa svedočenjem F. Sh. i iskazima I. P. i A. K.
- 51) Nakon pažljivog recipročnog poređenja iskaza koje su dali A. K. i I. P. koji su potkrepljeni iskazima svedoka F. Sh. tokom glavnog pretresa i preostalih dokaza koji su ranije navedeni, sud je zaključio da su svi dokazi, u vezi sa suštinskim elementima, u potpunosti međusobno potkrepljeni i potvrđeni. Sva ova lica su dosledno izjavila da je u ovoj fazi krijumčarenja svako od oštećenih isplatio 200 evra A. K, dok je ostatak novca trebalo da bude isplaćen nakon dolaska u Beč, Austrija. A. K. je bio dosledan da je on bio taj koji je primio novac, što su isto izjavili i F. Sh. i I. P. Pored toga, ovaj zaključak je potkrepljen ponašanjem I. P. koji je želeo da vrati polovinu tog novca oštećenim stranama (300 evra) jer se osećao odgovornim za ovaj gubitak.
- 52) Činjenica da je novac za krijumčarenje jedino isplaćen A.K, koji je polovinu istog dao B.S, potkrepljena je ishodom pretresa koji je obavljen nakon što je policija zaustavila taksi na putu do S. Iznos od 295 evra je pronađen i zaplenjen nakon toga. Ne postoji drugo opravdanje zašto bi B. S. mogao imati tako veliku količinu novca u tom trenutku.
- 53) Sud je ocenio iskaze B. S. kao pouzdane u vezi sa njegovim učešćem u krijumčarenju migranata 9. septembra 2011. godine. Nema sumnje da je znao za radnju u kojoj je učestvovao pošto je priznao da će dobiti od A. K. određenu sumu novca za "opasnost" kako je to opisao. Znao je da su njegove radnje bile nezakonite, a njegova dužnost bila je da dovede oštećene strane u S. gde je trebalo da ih preda drugom licu.
- 54) Nema dovoljno dokaza kojim bi se van svake sumnje dokazalo da je B. S. učestvovao u krijumčarenju migranata više od jednom. Iz iskaza A. K. datom na glavnom pretresu proizilazi da ga je on iskoristio samo jednom tokom ove situacije od 9. septembra 2011. jer on sam nije bio u stanju da učestvuje u tome.
- 55) Sud je utvrdio da su pouzdani i istiniti iskazi svedoka Z. J. On je opisao na dosledan način šta se desilo 9. septembra 2011. godine, a naročito okolnosti u kojima je postignut dogovor o tome da će odvesti četiri lica u S. Prilikom unakrsnog ispitivanja na sudu, svedok je potvrdio činjenice iznete u njegovoj izjavi datoj državnom tužiocu. Sud je uzeo u obzir da je iskaz svedoka bio očigledno konzistentan sa gore navedenim činjenicama. Mala neusaglašenost u njegovoj izjavi se više pripisuje vremenu koje je

prošlo od događaja koji su predmet ovog suđenja. Zapravo, jedina slaba tačka iskaza ovog svedoka je njegova dosledna negacija u pogledu saglasnosti sa A. K. u vezi sa tokom putovanja do S. Svedok je potvrdio da je osim četvorice ljudi koji su putovali sa njim bio i vozač *Mercedesa*, ali ga on nije prepozno kao A. K. Ovaj izjava ostaje u suprotnosti sa izjavom samog optuženog K. i drugih svedoka. Sud smatra da je Z. J. jednostavno mogao da zaboravi lice osobe iz *Mercedesa* što je razumljivo pošto ga je video samo na nekoliko minuta i nije imao razloga da obraća pažnju na njega.

56) Nije bilo razloga sumnjati u kredibilitet zapisnika o privremenom oduzimanju predmeta od 09.09.2011. godine, br. 2011-IE-436 i izveštaj o forenzičkom ispitivanju 511-01-115/1-10240/09VN od 16. decembra 2009. godine. Sud je ocenio kao verodostojan izveštaj policije od 09. septembra 2011. br. 2011-IE-436, ali naravno samo kao dokaz da su informacije iznete u izveštaju pribavljene i zabeležene od strane policije, a ne kao dokaz o istinitosti samih informacija.

Pravna kvalifikacija radnji optuženog

57) Procena dokaza koji se odnose na prvi element optužbe protiv optuženog (krijumčarenje grupe migranata sa S. Xh. pre 9. septembra 2011. godine) dovela je do zaključka da niko od optuženih nije kriv za tu radnju. Ne postoji dovoljno dokaza da je bilo koja osoba koju je tužilac pomenuo u optužnici nezakonito prokrijumčarena preko granice Kosova u bilo koju zemlju. Tužilac nije izneo dokaz da je krivično delo uopšte izvršeno. Stoga su svi optuženi oslobođeni ove optužbe.

58) Sud je zaključio da su A. K, I. P. i B. S. izvršili krivično delo *pokušaj krijumčarenja migranata* u skladu sa članom 170 stav 1 KZRK i članom 28 stavovi 1 i 2 Krivičnog zakona Republike Kosovo od 20. aprila 2012. (KZRK) i članom 31 KZRK. Utvrđeno je da su 9. septembra 2011. godine, na teritoriji Republike Kosovo, u saizvršilaštvu jedni s drugima, u nameri da ostvare materijalnu dobit, pokušali da prokrijumčare S. L, Sh. G. i F. Sh, državljane Republike Kosovo, koji nisu bili stalni stanovnici ili državljani Republike Srbije, niti država šengenskog područja, sa teritorije Republike Kosovo na teritoriju Republike Srbije time što su, za iznos od 600 evra, organizovali za njih prevoz u Republiku Srbiju, odakle bi ušli u šengensko područje a da nisu ispunili neophodne uslova za legalan ulazak u ovo područje, a potom i prevezeni na teritoriju Republike Austrije. Ovo nije postignuto zato što je S. L, Sh. G. i F. Sh. zaustavila kosovska policija pre prelaska granice između Republike Kosovo i Republike Srbije.

59) Član 170 (4) KZRK predviđa da će se kazniti pokušaj da se izvrši krivično delo iz stava 1 ovog člana.

60) Mora se pretpostaviti do nivoa uverenja da su trojica optužena delovala u saradnji jer su bili svesni da učestvuju u krijumčarenju migranata preko granice Kosova. Svaki od njih je trebalo da ostvari materijalnu dobit od ove zajedničke aktivnosti. Oni su izvršili zajednički prihvaćeni plan i stoga su zajedno izvršili krivično delo koje je, u suštini, u formi saizvršenja, kao što je opisano u članu 23 KZK-a.

61) Nema dokaza da je H. M. učestvovao u krijumčarenju migranata 9. septembra 2011. godine. Stoga, jedina moguća odluka je oslobađanje od optužbi.

62) Optuženi su se takođe teretili za krivično delo organizovanog kriminala u suprotnosti sa članom 274 (bez navođenja stava) KZRK koji predviđa sledeće:

1 Ko god izvrši težak zločin delo kao deo organizovane kriminalne grupe biće kažnjen novčanom kaznom do 250 000 evra i zatvorom od najmanje sedam godina.

2 Ko god aktivno učestvuje u krivičnom delu ili drugim aktivnostima organizovane kriminalne grupe, znajući da će njegovo/njeno učešće da doprinese izvršenju teškog zločina od strane organizovane kriminalne grupe, biće kažnjen zatvorom od najmanje pet godina

3 Ko god organizuje, uspostavlja, nadgleda, upravlja ili usmerava aktivnosti organizovane kriminalne grupe biće kažnjen novčanom kaznom do 500.000 evra i zatvorom od sedam do dvadeset godina.

63) Neophodna zakonska definicija za utvrđivanje elemenata krivičnog dela organizovanog kriminala sadržana je u stavu 7 ovog člana koji glasi:

Za potrebe ovog člana,

1) Izraz "organizovani kriminal" označava težak zločin izvršeno od strane organizovane grupe radi dobijanja, neposredno ili posredno, finansijske ili neke druge materijalne koristi;

2) Izraz "organizovana kriminalna grupa" označava organizovanu grupu koja postoji određeno vreme i deluje u skladu sa ciljem izvršavanja jednog ili više teških zločina radi sticanja, neposredno ili posredno, finansijske ili druge materijalne koristi;

3) Izraz "težak zločin" označava krivično delo za koje je zaprećena kazna zatvora od najmanje četiri godine; i

4) Izraz "organizovana grupa" označava grupu od tri ili više lica koja nije nasumično osnovana radi neposrednog izvršavanja nekog krivičnog dela i ne mora da ima formalno definisane uloge svojih članova, neprekidnost njihovog članstva ili izgrađenu strukturu.

- 64) Krivično delo organizovanog kriminala zahteva da se izvrši "osnovno delo" pored krivičnog dela organizovanog kriminala prema članu 274 KZK. Formulacija koja se koristi u članu 274 KZRK jasno propisuje da je izvršenje osnovnog dela konstitutivni element ovog krivičnog dela. U suprotnom, pojedinac bi mogao biti proglašen krivim za isti postupak, koji čini oba krivična dela, i organizovani kriminal i osnovno delo.²
- 65) Što se tiče krivičnog dela organizovanog kriminala, novi Krivični zakon nije povoljniji po optužene od Privremenog krivičnog zakona. Prema tome, u skladu sa principom utvrđenim u članu 3 (1) KZ, primenjivaće se zakon koji je bio na snazi u vreme izvršenja krivičnog dela.
- 66) Sud je razmatrao optužbu vezanu za organizovani kriminal u odnosu na optužene A. K, I. P. i B. S, jer je samo u njihovom slučaju utvrđeno da je izvršeno krivično delo (krijumčarenje migranata). Analiza dokaza izvedenih tokom suđenja ne dovodi do zaključka da su optuženi delovali kao strukturisana grupa koja je postojala u određenom vremenskom periodu i sa ciljem da izvrše jedno ili više teških krivičnih dela kako bi ostvarili, posredno ili neposredno, finansijsku ili drugu materijalnu dobit. Nije bilo dokazano van svake sumnje da su radnje koje su trojica optuženih preduzeli 9. septembra 2011. bile dogovorene. Kao što proizilazi iz pribavljenih dokaza, optuženi I. P. ranije nije poznao A. K, oni su kontaktirali samo u ovom slučaju kada je P. tražio osobu koja bi pružila pomoć oko ilegalnog prelaska granice između Kosova i Srbije. Pored toga, B. S. je u poslednjem trenutku angažovan u čitavoj akciji samo zato što sam A. K. nije mogao da bude u pratnji migranata zbog venčanja. Ne postoji dokaz da je B. S. bio trajno angažovan u aktivnostima vezanim za krijumčarenje migranata. Postoji i neka logika u izjavama A. K. koji je rekao da, da je on putovao sa migrantima, ne bi bilo slučaja uopšte jer bi znao šta da kaže policiji, dok B. S. nije imao pojma kako da razgovara s njima. Mora se naglasiti da ih je policija zaustavila kada su se i dalje nalazili u slučajno odabranom taksiju na teritoriji Kosova, pa bi trebalo da im je bilo prilično lako da objasne zašto su putovali u S. Činjenica da to nisu mogli da urade pojačava zaključak da se B. S, u ovoj situaciji, pridružio na samom kraju, bez ikakvog znanja o tome kako treba da se ponaša.

² Vrhovni sud Kosova, Ap-Kz br. 61/2012, presuda od 2. oktobra 2012.

Određivanje kazne

67) Prilikom određivanja kazne A. K, I. P. i B. S, sud je bio dužan da uzme u obzir svrhu kažnjavanja utvrđenu u članu 41 KZRK koja glasi kao što sledi:

- da odvрати izvršioca od ponovnog izvršenja krivičnih dela i da ga rehabilituje;
- da odvрати druga lica od vršenja krivičnih dela;
- da obezbedi zadovoljenje žrtvama ili društvu za gubitke ili štete izazvane krivičnim delom; i
- da izrazi osudu društva za krivična dela, poveća moral i osnaži obavezu poštovanja prava.

68) U slučaju lica koje je pokušalo da izvrši krivično delo, ono će biti kažnjeno kao da je izvršilo krivično delo, međutim, kazna se može umanjiti (član 28 (3) KZRK). U takvim slučajevima sud može izreći kaznu ispod granica propisanih zakonom ili izreći blažu vrstu kazne (član 75 (1.1) KZRK.) Ograničenja vezana za ublažavanje kazni su utvrđena članom 76 KZRK. U skladu sa stavom 1.4 istog člana, ako je za krivično delo predviđen period od dve (2) godine kao minimalna kazna zatvora (kao u članu 170 stav 1 KZRK), kazna se može ublažiti kaznom zatvora u trajanju do šest (6) meseci.

69) Prilikom utvrđivanja kazne, sud je razmatrao sve olakšavajuće i otežavajuće faktore, u skladu sa članom 74 stav (1) KZRK.

70) Sud je za otežavajuće faktore uzeo sledeće:

- u pogledu A. K. - visok stepen učešća u krivičnom delu jer je bio glavno lice odgovorno za krijumčarenje migranata 9. septembra 2011. godine;
- u pogledu A. K. i I. P. - visok stepen namere za izvršenje krivičnog dela;
- u odnosu na sve optužene - činjenica je da se krivično delo krijumčarenja migranata često vrši na Kosovu ovih dana. Ovo ozbiljno utiče na javni red, stoga kazna za ovu vrstu krivičnog dela treba da posluži kao opšte odvraćanje za sve potencijalne počinioce;
- u odnosu na optuženog I. P, činjenica da je već bio osuđen za krivično delo (podaci Osnovnog suda u Peći od 02. decembra 2013. godine).

71) Sud je za olakšavajuće faktore uzeo sledeće:

- u odnosu na sve optužene - opštu saradnju u krivičnom postupku,
- u pogledu A. K. – iskazano kajanje;

- u odnosu na B. S. - njegovu manju ulogu u krivičnom delu jer nije bio glavni izvršilac;
- u pogledu B. S. – on je mlad, i dalje ima mogućnost da nastavi školovanje i nije prethodno krivično osuđivan;
- u pogledu I. P. - činjenicu da je porodični čovek, sa desetero dece, i da zarađuje se za svoju porodicu.

72) Uzimajući u obzir gore navedeno, sud je optuženima izrekao sledeće kazne:

- A. K. - 2 (dve) godine zatvora i novčanu kaznu u iznosu od 2 000 evra (dve hiljade);
- I. P. - 1 (jednu) godinu i 6 (šest) meseci zatvora i novčanu kaznu u iznosu od 200 evra (dve stotine);
- B. S. - 1 (jednu) godinu i 6 (šest) meseci zatvora i novčanu kaznu u iznosu od 500 evra (petsto).

73) U slučaju I. P. i B. S, sud je iskoristio mogućnost predviđenu članom 28 (3) KZRK i umanjio kaznu primenivši pravila propisana zakonom.

74) Pored toga, shodno članu 51 stav 2 i članu 52 stav 2 KZRK, sud je odlučio da se kazna zatvora izrečena B.S. neće izvršiti ako ne izvrši drugo krivično delo u toku perioda provere od 3 (tri) godine. Sud smatra da je opomena uz pretnju izvršenja kazne dovoljna da odvрати B. S. da izvrši krivično delo.

75) Shodno članu 97 stav 1 KZRK

- optuženi A. K. je dužan da plati 300 evra kao novčani iznos koji odgovara materijalnoj dobiti koju je stekao;
- materijalna dobit od 295 evra zaplenjena 09.09.2009. od optuženog B. S. biće oduzeta;
- optuženi A. K. je dužan da plati 5 evra kao novčani iznos koji odgovara stečenoj materijalnoj dobiti, jer ovaj iznos novca nije oduzet prilikom pretresa B. S.

76) Shodno članu 83 stav 1 KZRK, dužnost suda bila je da vremenski period koji su optuženi proveli u kućnom pritvoru uračunaju u izrečene kazne zatvora. Ova vrsta mere primenjena je samo u slučaju A. K, odnosno od 05. decembra 2011. godine do 05. marta 2012. godine, i od 8. jula 2013. godine do 5. decembra 2013. godine. Ovi vremenski periodi su uračunati u kaznu.

Troškovi

77) Sud je svoju odluku o troškovima krivičnog postupka zasnovao na zakonskim odredbama koje su navedene u dispozitivu.

Napisano na engleskom, ovlašćenom jeziku. Obrazložena presuda je završena 3. januara 2014.

predsednik veća Anna Adamska – Gallant

sudski zapisničar Christine Sengl

Pouka o pravnom leku:

Ovlašćena lica mogu podneti pisanu žalbu na ovu presudu Apelacionom sudu, preko Osnovnog suda u Gnjilanu, u roku od petnaest (15) dana od dana uručenja primerka presude, u skladu sa članom 380 stav 1 ZKP.